

LISTY 3 PODZIMNÍ

čtvrtek 12. 10. 2023 / denní zpravodaj 47. ČDP / cldp.cz

Kazimír Lupinec: Z Balady pro banditu si děláme vlídnou legraci

Divadlo V. A. D. Kladno se se svými autorskými inscenacemi pravidelně účastní Jiráskova Hronova a můžeme jej jmenovat jedním z aktuálně nejzásadnějších amatérských souborů v Česku. Tentokrát si vzali na paškál pod hlavičkou své poetičtější sekce Zakarpatský spolek pod V. A. D. myticky idealizovaný a tajemný kraj Zakarpátí a romantický příběh bandity Nikoly Šuhaje. O inscenaci se rozhovořil režisér a dramatik souboru Kazimír Lupinec.

Hra má podtitul „postprovázkovské vypořádání se s nikološuhajským mýtem“. Není to tedy klasická Balada pro banditu, že? Není. Z Balady si spíš děláme tak trochu – doufám, že vlídnou – legraci. V divadle je to díky písničkám a baladičnosti tak trochu sázka na jistotu a to není nic pro amatérské divadlo, které má tu krásnou výsadu, že může dělat inscenace, které se líbit nemusí. Jedná se tedy o naši vlastní dramatizaci Olbrachtovy knížky, které jsme přidali nadtéma. Tím je Koločava a její příběh. Naše inscenace je meditováním nad během času, nad horami, nad tím, jak se mění a současně nemění svět.

Jak myšlenka hry vznikla?

Když jsem se s přáteli před třemi roky chystal napodruhé do hor do Zakarpátí (dnešní západní Ukrajina), nechtěl jsem si nechat ujít možnost podívat se po víc než dvaceti letech znovu do Koločavy. Přemýšlel jsem nad paradoxem, že tohle místo žije díky příslušné písni v jakési rovině mlhavých mytických představ, ačkoliv je zcela konkrétní, zajímavé a je to tam jen kousek. Přišlo mi zvláštní, že zůstává umělecky opomíjené, že nikoho nenapadlo ho výrazněji promítnout do nikološuhajských produkcí.

Zpětně se sice ukázalo, že to napadlo minimálně režiséra Vladimíra Morávka, který s Koločavou pracoval ve svém chystaném filmu. Nakonec jsme ale, zdá se, Morávka a jeho film předběhli. Na Ukrajinu jsem tedy v roce 2019 už odjížděl s odhodláním prozkoumat, jestli by se s místem dalo nějak umělecky pracovat.

Jaká je tedy Koločava?

Z dálky je úplně stejná jako před sto lety. Hory, louky, řeka a staré střechy chalup. Při bližším pohledu vidíme na střechách satelity a při ještě bližším pepsy coly a mobily na stolech. Koločava se neproměnila jen civilizačně, proměnila ji i její vlastní sláva. Je tam socha, muzeum Ivana Olbrachta nebo hospoda Četnická stanice s turistickým giftshopem. Není to ale kupodivu turisty ještě úplně vykoukané. Ještě to tam stále je.

MILOUŠI !!!

Reakce diváků – Saturnin

„Líbí se mi, jak měli herci vše na pódiu promyšlené do detailu, diváci se smáli od první chvíle a bylo čemu. Skvělý zážitek.“

„Saturnina zná každý, film jsem vždy ráda sledovala, knihu četla a vidět toto vystoupení mi dodalo spoustu vzpomínek a moc jsem si to užila. Nebyla to kopie, postavy si udržely krásně svůj charakter, ale zároveň v tom byl jasně vidět Saturnin.“

„Krásné kostýmy, super rekvizity, jednoduché, elegantní, ale velmi efektní.“

„Škvírou v zábradlí jsme s manželem bedlivě sledovali pódium. Letos nevynecháme jedině vystoupení, doufám, že všechna budou tak skvělá, jako bylo toto.“

„Boží představení, knížku si půjčím, role Saturnina mě moc bavila - prostě vtipný všeuměl.“

čtvrtek 12. 10. 2023 / @ceskolipsky_divadelni_podzim / cldp.cz

Výstava Jany Marie Knotové k vidění v podkrovním malém sále

Druhý den plný skvělého divadla a humoru

Středeční pokračování našeho divadelního podzimu začalo již ráno. Děti ze základních a mateřských škol dorazily do našeho nového divadla na dětské představení O pračlovíčkovi. Nálada v sále i na jevišti byla uvolněná a příjemná. Děti se zapojovaly do hry a herci si od nich zasloužili na závěr dlouhý potlesk.

Večerní představení Saturnin od DS Klas nám na úvod rozehrálo duo Kuba Horák a Tomáš Hoskovec novou písní, kterou Kuba, coby Kluk z Husovky, daroval našemu festivalu. Píseň se jmenuje Je po třetím zvonění a nalezne ji na našem Facebooku.

Poté se diváci stali součástí kouzelného představení plného nostalgie, humoru, zábavných postav, skvělých hereckých výkonů, přislův a nápaditých řešení situací. Celkově se tento populární příběh o sluhovi Saturninovi zaryl mnohým do srdcí. Sálem se ještě na závěr několik minut rozléhal hlasitý potlesk a lidé odcházeli s úsměvem na rtech.

Beseda se souborem pokračovala pozitivní náladou, jaká byla celou dobu v sále. Vystoupení bylo přibližně devatenáctou reprízou, ale protagonistka Barbory hrála svou roli úplně poprvé. Je totiž již třetí Barborou této inscenace. Také jsme se dozvěděli, že praskacích kuliček v cigaretách se sám herec dost bojí, ačkoliv na pódiu působil zcela klidně, nebo také, že herec hrající Jiřího, který měl kulhat na druhou nohu, kulhal na tu správnou, ale Saturnin nás chtěl opět pobavit.

Byl to krásný druhý den plný zážitků.

The Legend of Lunetic uvedeme 6. března, v pátek náhradní představení a DJ

Je nám to moc líto, ale v pátek se ze zdravotních důvodů neuskuteční představení The Legend of Lunetic Divadla NoD. Náhradou bude představením bude Prodavači snů aneb Ať žije Hollywood mladoboleslavského Divadýlka na dlani. Aby Česká Lípa nepřišla o The Legend of Lunetic, našli jsme náhradní termín 6. března 2024. Vstupenky tak zůstávají v platnosti. Pokud vám náhradní termín nevyhovuje, máte možnost vstupenky od pondělí do konce října vrátit na pokladnách Kultury Česká Lípa a Jiráskova divadla. Vstupné na páteční náhradní program bude pro majitele vstupenek na The Legend of Lunetic a permanentkáře dobrovolné. A co 90' afterparty s DJ Japkem, která měla proběhnout po představení The Legend of Lunetic? Ta bude! Takže si nezapomeňte v pátek vzít tematický outfit, i když se bude hrát divadlo třeba... o filmu. Děkuje se za pochopení.

Nepropásněte!!!

Mimořádně silné a neobyčejné představení slovenské amatérské scény vzniklo na motivy stejnojmenné povídky Martina Kukučina a vypráví tragický, člověčinou a jemným humorem prosvícený příběh zamilovaného husara Ondráša, který se pro svoji duševní nezralost nedokáže ubránit nástrahám světa. Inscenace patří mezi neúspěšnější hry legendárního slovenského souboru, který se s ní mimo jiné úspěšně účastnil mekky světového mezinárodního festivalu amatérského divadla v Monaku, kam se opravdu dostanou jen ti nejlepší z celého světa.

Divadlo Commedia, 14. 10., 16.00

Fotostřípek

